

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/40/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820202305
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3820202305.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: B. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny B., dieťa rodičov O. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Ľ. T. XXX/XX, B., toho času V. XX/X, B. a B. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX/XX/X, B., o návrhu matky na úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu manželstva, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, č. k. 9P/19/2020-304 zo dňa 27. januára 2021 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku II., ktorým bola otcovi uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého B. sumou 600,- eur mesačne, z toho výživné vo výške 350,- eur mesačne do rúk matky, do konca mesiaca, ktorý predchádza mesiacu, za ktorý sa výživné poskytuje a výživné v sume 250,- eur mesačne na osobitný účet maloletého, ktorý pre tento účel zriadi matka, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a v lehote troch dní tento účet oznámi otcovi, s účinnosťou od 28.05.2020 do 31.10.2020 potvrdzuje a vo zvyšnej časti výroku II., výrok III., ktorým bolo rozhodnuté o zročnom výživnom a výrok IV. o trovách konania, zrušuje a v rozsahu zrušenia v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom výrokom I. mal. B. zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá je oprávnená ho zastupovať v bežných veciach a spravovať jeho majetok. Vo výroku II. otcovi uložil povinnosť od 28.05.2020 prispievať na výživu mal. B. sumou 600,- eur mesačne, z toho výživné vo výške 350,- eur mesačne je otec povinný poukazovať do rúk matky, do konca mesiaca, ktorý predchádza mesiacu, za ktorý sa výživné poskytuje a výživné v sume 250,- eur mesačne je povinný poukázať na osobný účet maloletého, ktorý pre tento účel zriadi matka, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a v lehote troch dní tento účet oznámi otcovi. Vo výroku III. rozhodol, že zročné výživné od podania návrhu vo výške 4 858,06 eur sa povoľuje otcovi splácať v mesačných splátkach vo výške 200,- eur mesačne spolu s bežným výživným do rúk matky až do zaplatenia pod hrozbou straty výhod splátok v prípade nezaplatenia jednej splátky. Vo výroku IV. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Na základe vykonaných dôkazov zistil, že rodičia maloletého nežijú dlhodobo v spoločnej domácnosti, otec dieťaťa opustil spoločnú domácnosť, trvale býva vo O., kde nadviazal mimomanželský vzťah s novou partnerkou, s ktorou má dieťa. V podstate od mája 2008 otec pracuje v zahraničí v rôznych destináciách a z tohto dôvodu sa na starostlivosti vo výchove maloletého podieľal v minimálnej miere. Rodičia zhodne navrhli maloletého zveriť do osobnej starostlivosti matky, v jej starostlivosti neboli zistené nedostatky. Mal preukázané, že matka aktuálne býva u svojho priateľa v dome v I. B. s jeho mamou a mesačne mu prispieva na bývanie a stravu 250,- eur. Jej príjem zo zamestnania u zamestnávateľa W. so sídlom V. XXX/X Z. za január až apríl 2020 bol priemerne v sume 242,- eur. Otec bol v čase od podania návrhu do októbra 2020 evidovaný vo O. na úrade práce a poberal

podporu v nezamestnanosti vo výške 3 000,- až 3 800,- CHF mesačne. Popritom otec poberal prídavky na dieťa 180,- až 220,- CHF mesačne, ktoré maloletému neposielal. Otec maloletého je elektrotechnik s možnosťou uplatnenia nielen vo O., ale aj na Slovensku, kde by mohol dosahovať mesačne 700,- až 1 000,- eur. Otec vo O., kde sa rozhodol žiť, odmietol prácu s príjmom 5 000,- CHF mesačne z dôvodu, že by musel v byte, kde býva, dať výpoveď s výpovednou dobou 3 mesiace. Otec spláca hypotéku na byt v BSM 190,- eur mesačne, ďalší úver 73,- eur mesačne, pričom byt je aktuálne využívaný len počas otcovho pobytu na Slovensku, čo sa súdu javilo ako majetok nadbytočný a náklady naň aktuálne vynakladané ako zbytočné výdavky. Otec ďalej vlastní pozemok v Y. B. v hodnote podľa otca 4 552,50 eur a byt, v ktorom má právo doživotného bývania jeho matka. V októbri 2020 mal otec podľa svojho vyjadrenia úspory 5 000,- CHF. Otec podľa vlastného tvrdenia žije vo O. s priateľkou, s ktorou má dieťa, ku ktorému mu vznikla vyživovacia povinnosť. Výdavky na dieťa, o ktoré sa aj osobne stará, sú celkom 700,- CHF, teda mal by prispievať 350,- CHF. Podľa názoru súdu je v možnostiach a schopnostiach otca platiť na maloletého matkou požadované výživné s účinnosťou od 28.05.2020, nakoľko maloletý má právo podieľať sa na životnej úrovni otca vo O., ktorý je síce nezamestnaný, ale mal možnosť dosahovať príjem 5 000,- CHF (4 600,- eur), pokiaľ by sa presťahoval, ktorej možnosti sa otec bezdôvodne vzdal. Zročné výživné, ktoré otcovi vzniklo od 28.05.2020 do vyhlásenia rozsudku v sume 4 858,06 eur, povolil súd otcovi splácať v mesačných splátkach po 200,- eur spolu s bežným výživným až do zaplatenia zameškanej sumy. Vo veci rozhodol podľa § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 65 ods. 1 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine. O náhrade trov rozhodol podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec. Namietal, že napadnutý rozsudok vo výrokoch II. a III. sa nezakladá na úplnom zistení skutkového stavu veci. Súd prvej inštancie vec nesprávne posúdil a nesprávne vyhodnotil príjmy otca. Nezohľadnil listinné dôkazy, ktoré mu boli predložené. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že v mesiacoch jún až október 2020 mu bola pripísaná na účet dávka v nezamestnanosti vo výške 3 280,- CHF (2 820,- eur), z čoho výška životného minima predstavuje 2 040,- CHF (1 754,- eur). Je tak zrejmé, že otec mohol disponovať so zostatkovou hodnotou rozdielu 1 066,- eur, z ktorej mal povinnosť každý mesiac platiť povinné platby na území SR vrátane základných životných potrieb. Namietal, že súd nezohľadnil, že od októbra má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej dcére vo výške 407,50 CHF (350,- eur), predstavujúcu polovicu preukázateľných nákladov na maloletú. Nestotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie, že odmietol prácu s príjmom 5 000,- CHF. Uviedol, že miesto výkonu práce bolo vzdialené 300 km od miesta jeho ubytovania a pracovná ponuka bola aktuálna od nasledujúceho dňa. Suma 5 000,- CHF bola uvádzaná v hrubej mesačnej mzde a túto prácu odmietol aj agent pridelený otcovi na posudzovanie pracovných ponúk. Namietal, že súd vychádzal z nesprávneho daňového priznania. V roku 2019 bol evidovaný na úrade práce na území O.. Zdôraznil, že nie je schopný plniť vyživovaciu povinnosť, ktorú mu súd prvej inštancie uložil. Nesúhlasil ani s povinnosťou splácať zročné výživné s odôvodnením, že matka vo februári vybrala z bankového účtu vedeného v B. B. sumu vo výške 3 880,- eur + 86,- eur, spolu 3 966,- eur, pričom pri výbere tejto finančnej čiastky otcovi tvrdila, že táto bude použitá na zabezpečenie životných nákladov a potrieb maloletého a zabezpečenie potrieb pre domácnosť. Vytýkal súdu, že sa nezaoberal tým, ako boli použité uvedené finančné prostriedky, pričom pokiaľ matka uviedla, že tieto použila na kúpu počítača, bicykla, kolobežky a oblečenia, boli tieto finančné prostriedky použité hlavne na uspokojenie potrieb matky, nie na uspokojenie životných nákladov a potrieb maloletého dieťaťa, keďže uvedenými vecami maloleté dieťa už disponuje. Uviedol, že v mesiaci jún 2020, keď žil v spoločnej domácnosti s matkou dieťaťa, prispel na stravu a chod domácnosti 120,- eur, maloletému dal vreckové 150,- eur, sumu 70,- eur použil na nákup topánok a oblečenia pre maloletého a sumu 300,- eur si matka zobrala od otca dieťaťa. V auguste 2020 otec dieťaťa prispel na stravu 80,- eur. K svojim pomerom uviedol, že 03.02.2021 podal žiadosť na zaradenie do evidencie nezamestnaných na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v B. a toho času sa nachádza v zlej finančnej situácii v dôsledku dlhotrvajúceho zlého zdravotného stavu a z toho vyplývajúcej nemožnosti zaradiť sa do pracovného procesu. Na základe zlej finančnej situácie je prinútený pri splácaní povinných mesačných platieb prijímať opakovanú pomoc od svojich rodičov.

3. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil. Tvrdenia otca uvedené v podanom odvolaní považuje za nepreukázané a účelové v snahe vyhnúť sa vyživovacej povinnosti vo výške, ktorá bola stanovená súdom. Uviedla, že má dôvodné pochybnosti o tom, že sa otec trvalo vrátil na Slovensko, pretože má vo O. partnerku a maloletú dcéru. Pred nedávnom vymenil ŠPZ na vozidle O. M., čo urobil už viackrát (cca 10-

krát), a to vždy, keď sa vracal do O., lebo vo O. sa môže pohybovať na slovenských značkách len obmedzenú dobu, a tak neustále slovenské značky vymieňa. Otec sa vždy vyjadroval, že zárobky v SR sú nepostačujúce, preto v uplynulých 12-tich rokoch bol vždy zamestnaný na území iného štátu ako SR (J., Z., I., O.). Poukázala na to, že napriek zlej finančnej situácii sa otec dal zastupovať právnym zástupcom, na rozdiel od matky, ktorá vzhľadom na svoju finančnú situáciu bola nútená zastupovať sa sama. Keďže bol otec právne zastúpený, mal možnosť objektívne počas celého konania preukázať všetky pre neho podstatné skutočnosti. Napriek tomu ani na opakované výzvy súdu mnohé požadované podklady a dôkazy nepredložil (klamlivo uviedol výšku podpory v nezamestnanosti vo O., nepredložil výpis zo švajčiarskeho účtu, nepredložil žiaden relevantný zdravotný záznam a podobne). Uviedla, že pokiaľ sa otec presťahoval na Slovensko po vyčerpaní maximálnej doby podpory v nezamestnanosti vo O., a v súčasnosti nemá na Slovensku žiaden príjem, tak je zrejmé, že vznik uvedenej situácie (neexistencia príjmu) bol spôsobený výlučne konaním otca, čo by nemalo mať vplyv na zníženie výživného určeného súdom prvej inštancie. Zastáva názor, že tvrdenie otca o tom, že na úhradu životných nákladov mu prispieva matka, sa nezakladá na pravde a jeho účelom je dosiahnuť zníženie vyživovacej povinnosti. Namietala postoj otca k plneniu vyživovacej povinnosti, keď s prihliadnutím na jeho zlú finančnú a zdravotnú situáciu považuje za primerané, že na výživu svojej maloletej dcéry A. uhradza 407,50 CHF a platenie výživného na syna B. v sume 600,- eur považuje za absolútne neprijateľné a neakceptovateľné s ohľadom na zlú finančnú situáciu, dlhodobý zlý zdravotný stav a nemožnosť zapojiť sa do pracovného prostredia. Rovnako za účelové považovala tvrdenie otca o jeho nepriaznivom zdravotnom stave, čo otec nijakým spôsobom nepreukázal. Zastáva názor, že otec nepochybne disponuje vyšším finančným krytím, ako sa snaží prezentovať. Klamlivo uviedol výšku podpory v nezamestnanosti vo O., nepredložil výpis zo švajčiarskeho účtu, rodný list maloletej A., ktorá sa mala narodiť v októbri 2020 a v tomto pokračuje aj v podanom odvolaní. K zročnému výživnému uviedla, že tvrdenia otca o úhradách výživného sú nepravdivé, 300,- eur matke neprispel, maloletému dal vreckové 50,- eur v mesiaci jún 2020 a v auguste rodičia spolu nevedli spoločnú domácnosť. Pohyby na účte, ktoré otec predkladá, preukazujú nákup potravín a nie plnenie vyživovacej povinnosti. Pokiaľ ide o výber z úspor na spoločnom účte počas manželstva, zdôraznila, že uvedené finančné prostriedky boli predmetom BSM, preto bolo právom uvedené prostriedky používať na potreby maloletého.

4. Kolízny opatrovník v písomných vyjadreniach k odvolaniu a k vyjadreniu matky zhodne uviedol, že výšku výživného považuje za primeranú potrebám maloletého dieťaťa a navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

5. Otec v písomnom vyjadrení k vyjadreniu matky zotrval na odvolacom návrhu, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a vo svojom obsiahlom vyjadrení zotrval na svojej argumentácii uvedenej v podanom odvolaní.

6. Krajský súd preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že odvolanie otca je čiastočne dôvodné.

7. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým súd maloletého B. zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá je oprávnená ho zastupovať v bežných veciach a spravovať jeho majetok, odvolaním napadnutý nebol, preto je v tomto rozsahu právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu zostal výrok II. o určení vyživovacej povinnosti otca k maloletému s účinnosťou od 28.05.2020, výrok III. o zročnom výživnom a súvisiaci výrok IV. o trovách konania.

8. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine). Ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. V takom prípade súd uvedie pri určení výživného sumu výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor, a uloží povinnému rodičovi, aby túto sumu poukazoval na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu (§ 63 ods. 3 Zákona o rodine). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov (§ 62 ods. 4 Zákona o rodine).

9. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení, každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa.

10. Vyživovacia povinnosť má niekoľko foriem. Môže byť plnená osobnou starostlivosťou alebo tiež poskytovaním vecných plnení. Náklady na dieťa predstavujú všetky náklady potrebné na uspokojenie jeho potrieb. Medzi tie základné patrí bývanie, stravovanie, ošatenie, hygienické potreby, zdravotná starostlivosť, náklady súvisiace s plnením školskej dochádzky, poplatky na záujmovú činnosť a podobne. Iba základné bežné potreby dieťaťa pokrýva vyživovacia povinnosť rodičov len v tom prípade, ak sú možnosti a schopnosti rodičov slabé alebo objektívne obmedzené a nedovoľujú poskytnúť dieťaťu viac. Náklady na uspokojovanie potrieb dieťaťa má pokrývať výživné od rodičov, keďže dieťa si ich samé nemôže zabezpečiť, nie je totiž schopné samé sa živiť. Náklady na potreby dieťaťa uspokojujú obaja rodičia, a to podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Súd zohľadňuje pri posudzovaní výživného aj výkon osobnej starostlivosti o dieťa, ktorým sa kompenzuje výživné vo finančnom vyjadrení. Pokiaľ sa rodič o dieťa osobne stará tak, ako v danom prípade matka, čo otec v konaní (ani v odvolacom konaní) nespochybňuje, plní matka vyživovaciu povinnosť prevažne poskytovaním vecných plnení a osobnou starostlivosťou.

11. V posudzovanej veci je bez akýchkoľvek pochybností, že otec žije vo O. N., kde sa zdržiava výlučne za účelom zamestnania. Od januára 2019 až do októbra 2020 bol nezamestnaný a jeho jediným príjmom bola sociálna podpora v nezamestnanosti, ktorá mu bola vyplácaná do októbra 2020. Súdom prvej inštancie bolo zistené, že výška tejto dávky závisí od počtu pracovných dní v mesiaci, okrem toho otec poberá prídavky na dieťa, ich mesačná výška takisto závisí od počtu dní v mesiaci, pričom z tejto sumy sa zráža daň a suma 2 040,- CHF predstavuje sumu životného minima. Otec súdu prvej inštancie predložil potvrdenia označené ako „Z.“ zo dňa 30.04.2020, 02.06.2020, 01.07.2020, 31.07.2020, 01.09.2020 a 15.10.2020, z ktorých bolo zistené, že v mesiaci júl bol otcovi čistý príjem z dávky v nezamestnanosti vyplatený vo výške 3 590,15 CHF, pričom prídavok na dieťa „N.“ bol vyplatený vo výške 222,60 CHF. V mesiaci august 2020 bol čistý príjem z dávky v nezamestnanosti vo výške 3 311,35 CHF, pričom prídavok na dieťa mu bol vyplatený vo výške 203,25 CHF. V mesiaci september bol jeho čistý príjem z dávky v nezamestnanosti vo výške 3 367,70 CHF, pričom prídavok na dieťa mu bol vyplatený vo výške 212,90 CHF. Zohľadniac výšku životného minima 2 040,- CHF, súdom zistené majetkové pomery otca, byt vo výlučnom vlastníctve s právom doživotného bývania jeho matky, pozemok v Y. B., vlastné úspory (podľa vyjadrenia otca v októbri 2020 vo výške 5 000,- CHF), s prihliadnutím na to, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni každého svojho rodiča, dôvodne súd prvej inštancie určil s účinnosťou od 28.05.2020 výživné na maloletého B. v rozsahu 600,- eur mesačne (bežné výživné 350,- eur, tvorba úspor 250,- eur), ktorá suma zodpovedá schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca. Vzhľadom na to, že otcovi bola poukázaná 400 dní trvajúca podpora v nezamestnanosti, naposledy v mesiaci október 2020, odvolací súd zastáva názor, že do októbra 2020 rozsah vyživovacej povinnosti vo výške 600,- eur zodpovedá zákonným kritériám pre určenie vyživovacej povinnosti, preto rozsudok súdu prvej inštancie o určení vyživovacej povinnosti otca za obdobie od 28.05.2020 do 31.10.2020 potvrdil.

12. Ako bolo vyššie uvedené, pri určení výšky vyživovacej povinnosti rodiča, ktorému maloleté dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti, súd vychádza zo schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, pričom je nesporné, že pod pojmom schopnosti a možnosti nie je možné rozumieť len čistý mesačný príjem povinného rodiča, ale súd posudzuje i jeho iné príjmy, prípadne majetkové pomery a iné finančné zvýhodnenia, z ktorých vyplýva jeho životná úroveň, ktorá je pre určenie výšky výživného smerodajná. To, do akej miery sa rodič, ktorému nebolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti, bude podieľať na nákladoch dieťaťa, v akom rozsahu bude plniť vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu určujú jeho osobné, zárobkové a majetkové pomery a životná úroveň, pričom súd prihliada aj na prípadné ďalšie vyživovacie povinnosti, ktoré rodič má k iným deťom. Nakoľko v posudzovanej veci súdom prvej inštancie neboli zisťované pomery otca od novembra 2020, ani z odvolania otca nevyplýva, aké sú jeho pomery (od novembra 2020) s výnimkou jeho tvrdenia, že sa má nachádzať na Slovensku, nebolo možné podrobiť prieskumu odvolacieho súdu, či súdom prvej inštancie stanovený rozsah vyživovacej povinnosti vo výške 600,- eur mesačne na maloletého aj naďalej (po 01.11.2020) zodpovedá pomerom otca. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ohľadne určenia vyživovacej povinnosti otca k mal. B. na čas od 01.11.2020 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom zamerala na dokazovanie na zistenie odôvodnených potrieb maloletého, ako aj na schopností, možností a majetkových pomerov povinného, pričom súd prvej inštancie s

prihliadnutím na ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine je povinný zaoberať sa schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi povinného rodiča aj s ohľadom na to, či sa povinný nevzdal bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania a či si po dobu 400 dní trvajúcej nezamestnanosti nebol schopný nájsť prácu zodpovedajúcu jeho vzdelaniu, resp. doterajším pracovným skúsenostiam, pričom súd pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti zohľadní jeho ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej dcére, ak otec túto vyživovaciu povinnosť vrátane platenia výživného preukáže. Odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že rodný list maloletej sa doposiaľ v spise nenachádza. Pokiaľ ide o určenie vyživovacej povinnosti, odvolací súd vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Prievidza č. k. 15P/10/2020-248 zo dňa 27. januára 2021, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17CoP/16/2021-344 zo dňa 30. septembra 2021, ktorým bolo rozhodnuté o rozvode manželstva rodičov a úprave práv a povinností rodičov k maloletému B. na čas po rozvode manželstva, považuje za potrebné uviesť, že predmetom určenia rozsahu vyživovacej povinnosti otca k mal. B. v tomto konaní bude obdobie od 01.11.2020 do právoplatného rozhodnutia o rozvode.

13. Vzhľadom na zrušenie výroku o výške vyživovacej povinnosti s účinnosťou od 01.11.2020, odvolací súd zrušil aj výrok III. o zročnom výživnom, vrátane súvisiaceho výroku IV. o trovách konania.

14. Pokiaľ ide o zročné výživné, odvolací súd poukazuje na to, že zmyslom výživného je zabezpečiť hradenie bežných potrieb oprávneného v primeraných časových intervaloch, spravidla jeden mesiac, keďže výživné sa v zmysle § 76 ods. 1 Zákona o rodine platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu. V posudzovanej veci súd prvej inštancie určil zročné výživné za obdobie od 28.05.2020 do vyhlásenia rozsudku, teda vrátane mesiaca január 2021 (8 mesiacov + alikvótna časť výživného za máj 2020) spolu vo výške 4 858,06 eur, pričom dôvodne nezohľadnil výber z účtu, na ktorom boli prostriedky v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov a ktorý urobila matka vo februári 2020 na sumu 3 850,- eur, keďže v danej veci sa zročné výživné týka až obdobia od 28.05.2020. Pokiaľ otec v podanom odvolaní tvrdí a matka vo vyjadrení popiera, že otec na výživu maloletého prispel v júni 2020 sumou 300,- eur a vreckovým 150,- eur a v mesiaci august sumou 80,- eur, je otec povinný tieto tvrdenia preukázať, aby súd v ďalšom konaní mohol správne posúdiť rozsah zročného výživného.

15. Rozhodnutie senátu bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, a to odňatím maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať.